

trek

Krkonošskými údolími 2002

aneb

Tajný upřímný víkend

(18. - 20.10.2002)

Hned na začátku tohoto vyprávění se musím omluvit nezúčastněným neúčastníkům, kteří se této výpravy nezúčastnili. Účastníci výpravy se totiž hned na začátku dohodli, že tento víkend bude upřímný. To znamená, že všichni budou naprosto nezasvěceně říkat své názory na všechno, co uvidí nebo uslyší. Bylo to samozřejmě pod podmínkou, že se nic z toho nedostane ven mimo okruh zúčastněných účastníků. Jediným výstupem tak bude tento zápis, ze kterého se však člověk neznalý věci moc nedozví. A myslím, že i lidé znalí budou mít problémy něco či někoho identifikovat. Budou to pouze nezávadné informace víceméně technického charakteru, které se stejně nedají ututlat.

Také je potřeba zmínit označení účastníků, které objasním hned na začátku. Kvůli maximální možné míře utajení jsem zvolil jednotné označení pro všechny účastníky. Všichni budou označováni jako JNTUÚ - Jistý Nejmenovaný Tajný Upřímný Účastník (nebudu rozlišovat ani pohlaví), čímž se celé vyprávění ještě více znepřehlední, což je vlastně záměr.

18.10. – pátek

Tajného upřímného víkendu se zúčastnilo pouze pět JNTUÚ, i když jsme se snažili přemluvit i další (ve snaze ušetřit na hromadné jízdence, která je až od šesti osob). První neobvyklá věc byla, že naprosto všichni přišli včas, a to ve 12:30. A tak jsme mohli v klidu koupit lístky a vyrazit na nástupiště do vlaku, který dle JNTUÚ3 zde měl stát už půl hodiny před odjezdem (odjezd byl ve 13:00). Vlak však přijel až ve 12:57. Za jízdy se mluvilo o různých věcech a dělali se různé věci, hlavně se ihned po rozjezdu vlaku začali všichni upřímně cpát jídlem. Cesta uběhla příjemně až na to, že rychlík měl cestou dosti dlouhé zastávky, za což se snášela kritika na hlavu JNTUÚ3, i když za to nemohl. Vystoupili jsme ve Vrchlabí před 17:00, když jsme asi pět minut před tím přestupovali v Kunčicích nad Labem. Prošli jsme Vrchlabím bez zastávky v jediné hospodě. Obdivovali a fotili jsme pouze místní kostel. V jakém je postaven slohu se nemohli shodnout zejména JNTUÚ2 s JNTUÚ3 a JNTUÚ4. JNTUÚ1 a JNTUÚ5 to bylo vcelku jedno. Pak jsme vyrazili na cestu, abychom co nejvíce využili již ubývajícího světla a kochali se pěkným počasím, které zde panovalo.

Cestou jsme zjistili, že výprava je tak tajná, že ani nevíme kdo je vedoucí... Dále jsme zjistili, že skoro nikdo nemá baterku, ačkoliv nás na to JNTUÚ2 upozorňoval ve zvláštním mailu. Po setmění jsme tedy pokračovali po tmě do Dolního Dvora, kde jsme udělali pauzu na žírek. Zima nás však brzy donutila jít dál. Byly 4°C. Nemáme baterky, vyrazili jsme raději bezpečnější cestou po silnici. Po několika kilometrech jsme dorazili na parkoviště a zelenou značku, což byl cíl naší dnešní cesty. Po chvíli pátrání určili JNTUÚ1 s JNTUÚ2 místa na přespání poblíž parkoviště. Blíže nespecifikovaný počet JNTUÚ spal venku a zbytek ve stanu, kterých jsme měli tentokrát až moc. Večerka byla individuální. Třeba JNTUÚ1 zalehl hned, zatímco JNTUÚ2 kecal s JNTUÚ5 na lavičce tak dlouho, až se z toho nastydl. Spali jsme dobře a dlouho.

19.10. – sobota

Když nepočítáme noční záchodové výlety JNTUÚ3, pak první vstal JNTUÚ1 kolem 9:00 a zjistil, že prší. JNTUÚ2 s JNTUÚ3 se sice zabalili rychle, ale JNTUÚ4 s JNTUÚ5 pomalu, a tak až kolem 11:00 jsme se konečně rozhoupali a vyrazili za deště na cestu. Z Hanapetrovy paseky jsme však nešli po žluté na hřebeny, jak prosazoval JNTUÚ3, ale vzali jsme to dále po zelené směrem na Hříběcí boudu, kam jsme se všichni těšili na občerstvení. Bouda však byla plná jakýchsi, blíže nespecifikovaných sportovců, a tak pro nás nebylo místo ani strava. I když JNTUÚ2 a JNTUÚ3 hledali azyl v boudě Klecanda a jiných, nikde nebyli úspěšní, a tak jsme tedy pokračovali na Krásnou Pláň a dále po žluté do Špindlerova Mlýna. Cestou jsme zažili první letošní chumelení a jiné rozmarné počasí, na sjezdovce nad Špindlerovým Mlýnem se nám otevřely nádherné výhledy, a tak se to neobešlo bez focení JNTUÚ2 a JNTUÚ5.

Do Špindlu jsme dorazili kolem 15:00 a úkol byl jasný a velmi obtížný – najít levnou hospodu s dobrým jídlem. To se nakonec po vysilující patračce podařilo JNTUÚ1 s JNTUÚ5. Hned jsme tam naběhli a začali si objednávat dle libosti – pivo, čaj (na dotaz číšníka na další přání k pití po vypití čaji mu JNTUÚ3 odvětil, že už je dost nalitý), polévka, párky, sekaná, uzené... JNTUÚ1 dokonce i rafinovaným dotazem na obsluhu zjistil, že Sparta vede nad Žižkovem 2 : 0. Vzhledem k žalostnému mokrému stavu všech svých věcí se JNTUÚ5 rozhodl odjet autobusem domů. Po různých blíže nespecifikovaných výletech na autobusové nádraží (JNTUÚ5 se divil, že nejede autobus, který podle jízdního řádu jezdí v březnu) a telefonátech a SMS z cizích mobilů (protože jsme se upřímně shodli, že je krásné, když na každého po

příjezdu kamkoli někdo čeká, což bylo nutno zařídit) nakonec úspěšně odjel. Sice o hodinu později než původně zamýšlel, ale přeci jen odjel.

Ostatní vyrazili ze Špindlu Labským dolem po asfaltce najít nějaké slušné místo na ubytování. Podařilo se nám to akorát tak včas, že jsme stihli postavit stany za světla. Měli jsme zabrané luxusní místo u Labe. Tentokrát jsme spali všichni ve stanu a před spaním jsme se sešli ještě ve stanu u JNTUÚ2 a JNTUÚ3 pořádně si upřímně popovídat. Při debatě použil JNTUÚ nerozvážně slovo sveřepý a pak musel dlouhou dobu odolávat požadavkům JNTUÚ na definici tohoto slova. A tak se ze slova sveřepý stalo po slově upřímný jedno z nejpoužívanějších slov víkendu. Ve 21:00 jsme šli spát s tím, že budíček bude nejpозději v 7:30.

20.10. – neděle

První vstal a vyšel ven opět JNTUÚ1 v 8:00, když několik hodin předtím prováděl noční prohlídku okolí JNTUÚ3 a dokonce i JNTUÚ2. Zjistili, že jsme docela solidně zapadli sněhem, z čehož měli všichni upřímnou radost. Sbalili jsme stany a vyrazili na Labskou boudu nádhernou cestou Labským dolem. A jelikož jsme sveřepí borci, tak cesta ve sněhu a sněhových přeháňkách do kopce ubíhala za rozverně

nálady a několikrát jsme se fotili a koulovali. K architektonickému klenotu Krkonoš jsme dorazili kolem 11:00. Dokonale jsme se pokochali jedinečností tohoto díla a šli se raději najíst do přístřešku U čtyř pánů. Teplota se pohybovala kolem -4°C . Po cestě jsme začali potkávat různé německé turisty, kteří byli zjevně zaskočeni sněhovou vánicí, která se zde v různé intenzitě vyskytovala. Dokonce tam někdo tlačil i kočárek!!! JNTUÚ4 v přístřešku v přesvědčení, že už to asi nepřežije, rozdal všem své tatranky.

Pak jsme pokračovali na Dvoračky. Počasí bylo stále střídavé. Chvilí vánice, chvilí sluníčko. Pokaždé, když se objevil i jen malý náznak sluníčka, JNTUÚ3 se hned hlásil k tomu, že nám to přeci říkal, že bude hezky. Ale následná vánice mu vzala vítr z plachet. Na Dvoračkách jsme se moc dlouho nezdrželi (hlavně proto, že držková polévka za 39 Kč neudělala na nikoho z nás dojem) a spěchali jsme rychle do cíle naší cesty – Jablonce nad

Jizerou, kde jsme již měli vytipovanou hospodu. Zbývalo ještě 10 km. Uteklo nám to celkem rychle, protože jsme se opět bavili o různých věcech, samozřejmě JNTUÚ1, JNTUÚ2 a JNTUÚ3 především o osobách opačného pohlaví.

V Jablonci jsme neomylně zamířili do vytipované hospody. Oproti předchozí návštěvě před rokem a půl byla znatelně lepší obsluha, především její rychlost, což také JNTUÚ3 servírce hlásil a ta tím byla očividně zaskočena. A opět jsme se neudrželi a začali bezhlavě objednávat – pivo, langoš, uzené, pohár... Pak už jsme ale museli jít na vlak, který jsme bez problémů stihli. JNTUÚ1 přišla zpráva, že Teplice vedou na Příbramí 2 : 0. Ve vlaku jsme plánovali jíst a spát. Nakonec jsme splnili pouze to jídlo, jelikož jsme po přestupu v Martinicích na rychlík do Prahy potkali JNTUN (Jistý Nejmenovaný Tajný Upřímný Neúčastník), který si k nám přisedl, a tak jsme se i s ním bavili o různých věcech a především ho zasvětili do zásad upřímného víkendu. Protože to ale neměl zaběhnuté jako všichni JNTUÚ, celkem nestíhal...

Na hlavní nádraží v Praze jsme přijeli kolem půl deváté, čímž pro většinu JNTUÚ skončil Tajný upřímný víkend.

Závěr

Ušli jsme celkem 48,5 km, což je celkem slušná porce. Ale za našich mladých let jsme dokázali ujít i 60 km za noc... Počasí bylo pěkné v pátek a v neděli (až na ty sněhové vánice). V sobotu celé dopoledne přšelo a bylo to na pendrek...

Trasa výpravy:

pátek: Vrchlabí – Dolní Dvůr – Rudolfov

sobota: Rudolfov – Hanapetrova paseka – Hříběcí bouda – Špindlerův Mlýn (hospoda U Sousedů) – začátek Labského dolu

neděle: začátek Labského dolu – Pančavský vodopád – Labská bouda – rozcestí U čtyř pánů – Dvoračky – Jablonec nad Jizerou

Vyplodil JNTUÚ a opět upravil a rozšířil JNTUÚ

(JNTUÚ1 – Filip, JNTUÚ2 – Tom, JNTUÚ3 – Luky, JNTUÚ4 – Markéta, JNTUÚ5 – Ivča)